

ترجمه میراندا معاونی

# عشق و بی عدالتی اروپا

پژوهی  
کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی  
پال جامع علم انسان

نظراتشان برای پیشبره جنبش فمینیستی قرار دادند،  
اما بهست سال بعد، در واپسین سال‌های دهه ۹۰ این  
فیلمساز زن فرانسوی چهره دیگری از هنرمند نقاش  
ایتالیایی بر روی پرده سینما به تصویر کشیده است.  
مجله فرکوس نگاهی کوتاه به زندگی آرتیمیسیا  
و نیم زندگی او داشته است.

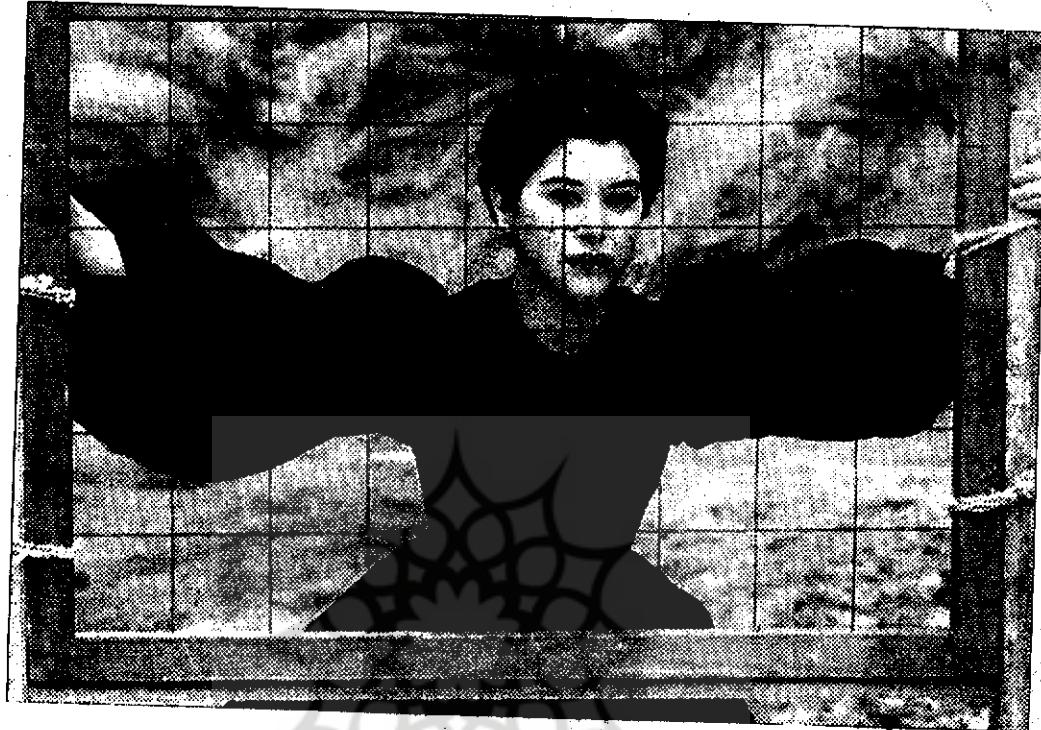
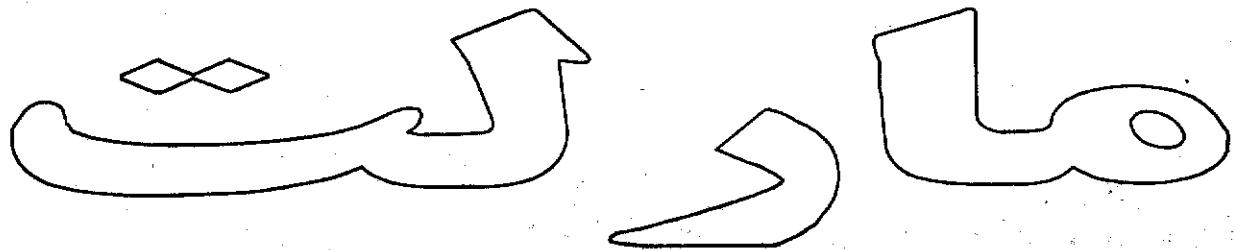
آرتیمیسیا ۴۰۰ سال پیش و زمانی که زنان در  
هنر و نقاشی فقط به عنوان مدل مورد استفاده قرار  
می‌گرفتند، شاید نخستین زنی بود که به جای نقاش در  
برابر بوم قرار گرفت و برتری بی‌جهون و چراخی خود را  
بر مردان نقاش هم عصر خود به اثبات رساند. او

تصاویری از زنان خشنگین رومی بر پرده نقاشی  
نشاند که تاریخ نویسان را واداشت تا درباره زندگی  
نقاش، هنر او و عشقش در زندگی، داستان‌های

مارلت در فیلم‌اش گوشیده است  
**زندگی هنری و عشق آرتیمیسیا با  
همله زیبایی‌ها و نیز  
بی‌عدالتی‌های جامعه ۴۰۰ سال  
پیش نقاش را به تصویر گشید**

زندگی، عشق و هنر آرتیمیسیا، زنی که ۴۰۰  
سال پیش در اروپا می‌زیست، بر پرده سینمای  
آخرین سال‌های قرون بیستم حیات دوباره‌ای  
می‌یابد. آگنه مارلت زن فیلمساز فرانسوی فیلمی  
از زندگی زنی نقاش را ساخته که در حصر خود به  
برتری‌هایی در حوزه‌ای کاملاً مردانه دست یافت  
اما بی‌عدالتی جامعه آن روز خط نابودی بر آثار  
هنری، زندگی و عشق اش کشید.

زندگی و هنر آرتیمیسیا هنرمند زن نقاش که  
۴۰۰ سال پیش می‌زیست، توسط آگنه مارلت  
فیلمساز زن فرانسوی در سال جاری میلادی بر پرده  
سينما حیات دوباره پاکته است. اگر چه فمینیست‌های  
اروپایی آرتیمیسیا، نقاش رومی را در دهه هفتاد  
کشف کردند و زندگی هنری و عشقی اش را دست‌مایه



# قرن شانزدهم در فیلم مارلت

صورت دختری جوان نمایش می‌دهد که علاقه‌اش به یک نقاش جوان روز به روز زیباتر می‌گردد و در عین حال مرزها و محدودیت‌های را می‌پذیرد که جامعه باورک بر او تحمیل کرده است. اگرچه عشق در وجود

ارتیمیسیا آگاهانه و عاقلانه شروع به رشد می‌کند، اما این عشق سرانجام قربانی تنگران شهروندان متظاهر، قاضی‌های متهمد به عدالت و حسادت پدر می‌شود و نابود می‌گردد.

اما به هر تقدیر آنچه ماند بی‌عدالتی است که آرتیمیسیا باید آن را باید. هم او که در زندگی هماره از هوا دران شناخته شده تلاش‌های زنان برای دستیابی به زندگی بهتر بوده است. و اکنون داستان آن زندگی به یک اثر هنری پایان قرن بیستم تبدیل شده است.

**آرتیمیسیا در تابلوهای نقاشی اش نور و آزادی در طبیعت را بازو دلکشا و تاریکی و سنت‌های کهنه را در مکان بسته آتیله نشان داده است**

بنویسد. و اینک آن داستانها پس از ۴۰۰ سال با هنرمند زن دیگری - آگنه مارلت - کارگردانی و به تصویر کشیده می‌شود.

## رهایی در سرزمین هیجان‌ها

مارلت که تحصیلات خود را در آکادمی هنر به پایان رسانیده، داستانی از رهایی هنرمند را در سرزمین هیجانات و کشش‌ها بیان می‌کند. این کارگردان فرانسوی نور و آزادی را در طبیعت باز و دلگشا و تاریکی و سنت‌های کهنه را در مکان بسته‌ای به نام آتیله به نمایش در آورده است. در طول نمایهای مختلف فیلم آثار برگزیده هنری و سورهای تنظیم شده هر تابلو و بنا به موقعیت تغییر می‌باید. نکاهی به پس زمینه هنری زندگی آرتیمیسیا در داستان مارلت قابل لمس است. او آرتیمیسیا را به